

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא קנב.

מסורת הש"ס

(א) כתובות דף נה: (ב) לעיל
דף קלח: גיטין דף ט: (ג) לעיל
דף קנא: (ד) ס"א חסד, (ה) גי'
רש"ל וגר' רש"א א"כ אף
לדדיה חנו דמחז' הי"ט סתמו
ומנו דסה"ב: (ו) גר' רש"ל ש"ך,
(ז) רש"ל,

הגהות הב"ח

(א) רש"ב"ם ד"ס חתם ש"ס
וכי' בין כתב בשטר קנין. נ"ב
פי' אש"ס דמ"י נדקטו
מידה זמ"ל לא מפליג בין כתב
הקנין בחזק השטר בין לא
כתב בחזק השטר. (ב) חז"ל
ד"ס חתם ש"ס אלא שהקנין
לו נמי אחריו: (ג) בא"ד
ובגן שאמר וקנינו כו'
לשמואל לא משמע וכו'
לדוחק גדול וכי' על חתמה
דא דחשמה:

מוסף רש"י

[illegible]

ב אַמרי אַרְכִּיִּס כּו'.
על ז'לי נחנת שכי מרע
למיתר נחנת שכי מרע
שיר קרקע כל שטח מנמו

א'אחמר נחנת שכי
ב'ר ממשיה דרב
ג'יכשי ושמואל אמר
ד'בה ב'ר ממשיה דרב
ה'יכשי שכי היא כמא
ו'נחנת שכי מרע
ז'שא עמד אינו חור
ח'מרע שאם אמר הל
ט'פלוני ושמואל אמר
י'ה אשמוא לא גמר לה
יא'שמואל מיתה ורמי
יב'אדשמואל שדלח רבין
יג'הו דיעי ששלה ר'ן
יד'יניו שכיב מרע שא
יז'פלוני ומת אין כות
יח'גמר להקנותו אלא כ
יט'מיתה ואמר רב יהודה
כ'נחמן ונותנין קשיא
כא'שמואל אדשמואל דר
כב'קנו מיניה דר דלא
כג'אדשמואל לא קשיא
כד'נחמן בר צחק
כה'אבא קמיה דרב נחמן
כו'שמואל שמו לא גמר
כז'אין שמו לאחר מיתה
כח'אמר שמואל שכיב מ
כט'לאחרים אף על פי

בבית אהרן ריכישו. כמו
(משה א'). כלומר הטיל
הקדקדור ורמוז בעצמיה
המפורש לקמיה (קמ' ועי'
שכיב מרע אלה בחמתה
איתו חזר דמיון לדברי
יקנה לאחר מיתה אל תצרך
הענין בקדש כדי שלא יוכל
תאמר בלשון פלגוני'. בואה
אחר אע"י דליכה מעמד
מנה לו יצדק מזה פלגוני
אם פקדון ובהם שני צדואת
לא ידענה מהי איוון כה.
יהיה קני באמירה בעלמא
קסם להם לו חתם קאמיו
שם ממנה כה חתם שכיב
אלה קמיו סודר ומה הוא
אם מקנה לו דהיינו לאחר
איקנה לו ממנה א"י אין
לל אלה שזר ונתן ממנה
ידד א"י קני מוסם שלא
כשתם נפלו נכסים קמי
ונתנוין. לאחר שמת שמה
השער ושטר שנתם שנתם
אמר רבנן דברי שכיב
נתנת ממון דאי אמר חנו
נפיקין. דליפותו כמו של מקבל
לחמה אוליגין ושמואל אמר
דמיון דמנה בקמין ליתות
וה"י צדואתו שאלה כתבו

מִדַּע שֶׁכְּתוּב בַּה קִיֵּן
אֶמְרִי אֲרַכְבִּיהָ אֶתְרִי
אֶל יִדְעָנָא מֵאִי אֲדוֹן
אֶמְרִי אֲרַכְבִּיהָ אֶתְרִי
יֵת כִּרְיָא הִרִי הִיא
יֵרִי הִיא כְּמַתְּנָת בְּרִיא
יֵרִי הִיא כְּמַתְּנָת שְׂכִיב
אֶתּוֹ לִפְלֹגִי הַלּוֹאֲתּוֹ
אֶל יִדְעָנָא מֵאִי אֲדוֹן
נִוְתָּנָא אֶלָּא בִשְׁמֵר וְאִין
דְּרַב אֲדַרְב וְדִשְׁמוּאֵל
מִשְׁמֵיחָ דְּרַבִּי אֲבָהוּ
אֶלְעֻזֵּר לְגֻלָּה מִשּׁוּם
לְמַר כְּתָבוּ וְתָלוּ מִנָּה
יֵין וְנִוְתְּנִין שְׁמָא לֹא
לְמַר וְאִין שְׁמֵר לְאַחֵר
אֲמַר שְׁמוּאֵל הַלְכְּתָא
דְּרַב אֲדַרְב קְשִׁיא
אֲדַרְב אֵל קְשִׁיא הָא
קָנוּ מִינֵיהּ דִּשְׁמוּאֵל
נִמְיָפָה אֶת כְּחוֹ יִתִּיב
אֲחֻרִּיהּ דְּרַבָּא וְיִתִּיב
אֶת כְּעֵי מִינֵיהּ מִי אֲמַר
לְהַקְנוֹתָו אֶלָּא בִשְׁמֵר
וְהָא רַב יְהוּדָה
עֵי שְׁכַתְּ כָּל נִכְסֵי
קָנוּ מִיָּדוֹ עַמְדָּה חוּד
בִּידוּעַ

[illegible]

בן ברישא דאין מעמד שלשן מועיל
 ממתי' היינו כחבו וכו' האי גוונא אלא
 מעמד שלשן עליון כן כחך זכרין אלא
 דן רישא קמ"ל דאין ע"ל לחזק מיהא
 וסיפא קמ"ל דין של מעמד שלשן
 במזמן ואע"ג דבריי' הוה בגמרא
 סיפא איירי צבריא דומיא דרישא
 אלתא מעמד שיש לנו לדמות אהרדי
 היינו טעמא צבריא דבעי לאקומא
 צחד גוונא דאיירי צחד גברה אכל
 אינד דומות לאקומי אהרדי" (הגה"ה)
 ויש י"ל דמתי' בממתי' רישא דגט
 שחרור במעמד שלשן כיון דאוקי
 מתמזין צהרי ואבומשיין ברישא
 דאע"ג דאמר חב גט לאשתי במעמד
 דאין אשמו רובה בך וכן הטעם
 לא קנו בך אפילו אם תמצי לומר
 שלענין זכות יידי השטר הוי ממון
 ואח"י ליה מעמד שלשן לענין
 שכתוב כתובו לא מהי ואע"ג דהעבד
 כוזי דמי הכא לא זוכה בי העבד
 דאיכא לאקומא דמיידי שאני באתא
 שיה צרעות הפקד ענין
 ח"י ל"ד א"נ שאין האנפך רואה
 לזכות לעבד וזוכה בעל כרחו במעמד
 שלשן באתא אכל לא בגט שחרור
 כדפרישנא לעיל בצמוד אה הפסיק
 דף שו"ע מעמד שלשן
 דגט כרחו של פקד מיהו ח"י
 נראה להעמיד רישא בלעגותא
 דאחראי דאיכא דמוק' ליה במעמד
 שלשן ואיכא דמוק' ליה בכחבו ואת
 אלא דאין כפיוסא הוה דלענין ואת
 הוי סיפא דומיא דרישא מכל וכל
 כדפרישנא לעיל ולא קנה נמי בך
 סיפא דאין בךסת גמיה מעמד
 מתמזין דלאתא בצה"ה דגטין מ"ד

שכתוב בה קנין. פירש רבינו שמואל
ה' בלא שטר אלף שהקנה לו (ו) אמרי
ה' והיציא רבית ממדריך לה לקחת מהא
ז' ממנו שיהא לו נכסיו ללאחר "אע"פ
ו יתקן כר מאיר דא"כ ממתי' דקמני
השואו ממנו ממנה במתי' מיירי לרב
המנה והא ק"ל לעיל דבני קנין או
קרקע לה ש' שהוא א"כ ממנו ממנה
מנו ממנה בקנין ועוד דלשמואל דאמר
נמי דלון קנין לאחר מיתה א"כ ממתי'
המנו ממנה היינו בקנין א"ך ויעיל
גמר להקטומו אלף לאחר מיתה ודוק
מנו וכו'ן שאל (ו) בדפוסק ל' משמע
א' להלכתא ממנה שכיב מרע במקל
ז' שיהא א"כ ביבולה אם עמד חזר
ל' דמית ע"ה דקנין אלים כל כ' בכל
קשא דוקא גדול הוא שהגמרה אינו
ה' נמי קנין בלא שטר ועוד דלספרים
ו' וקנינה מניה מוסיף על ממנה
כ' מניה י' ספרים דגרסי' לקח גנון
ל"י לפרש דמיייר בשטר דוקא והיינו
ל' קנין בתוך השטר לאלומי כמו יותר
חזר כיון שכתב לו בתוך השטר ושמואל
כמו כ' אע"פ ש' ש' בו קנין אין בו כרך
שלא גמר להקטומו אלף בשטר כ' ר'
ורמי'

עין משפט
ור מצות

קָבוּר אַ ב' ת"י פ"ח תה"ל
וְיִיָּהּ וּמִתְנָה הַלְסָה יִד
א פתג פסין פנ טוש"פ
ז"ת פ' רנ פפ"ף ט ופפ"ף
:ח

יבין גרשום

[illegible]